

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrtletno K 5.—, mesečno K 1.70. — Za inozemstvo celoletno K 30.—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju 10% pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Pismo iz Belgrada.

Združenje eksarhistov s patriarhisti.

V novoosvojenih krajih ste obstojali doslej dve struji v pravoslavnem svečeništvu. Temu vzrok je bila belgarska propaganda.

Sedaj pa so poslali tamošnji svečeniki udanostno izjavo srbskemu mitropolitu:

»Pomirjeni v bratskem srbskem objemu vsi svečeniki mesta Kumano-va v sinovski poslušnosti pozdravljajo Vaše Visokopreosveštenstvo kao poglavaru srbske cerkve z izjavo, da odslej prestaja med nami vsa-ka cerkvena razdvojenost in hočemo kot pastirji pravoslavne srbske cerkve skupno delovati v korist kralja, domovine, vere in naroda srbskega.«

O avstrijsko-srbskih odnošajih.

Ima današnja »Samouprava« zelo poučen članek, katerega vodilne misli so sledeče:

»Radujoč se, da je zadnji srbski vojak zapustil Drač, prinaša »Neue Freie Presse« od 7. t. m. uvodni članek, v katerem razpravlja na svoj način v odnosih med Avstro-ogrske in Srbijo. Razumen list bi nikdar ne smatral za oportuno govoriti in istem članku o želji dobrih odnošajev med dvema državama, v katerem konstatuje v isti sapi fakta, po katerih je Srbija izgubila — vsled neprestanega vstrajanja Avstro-ogrske — velik del svojih vojnih pridobitev, ki so za Srbijo velike važnosti! Ta pot in smer za dobrimi odnošaji je po tem načinu zelo slabo izbrana.

Predvsem ne more najti v Srbiji simpatičnega vsprejema trditve, češ, da Srbija trpi pred celo Evropo ponižanje, da nima svoje volje, češ, da jo parslavisti izigravajo za svoje prožje. Baš nasprotno je res, da je Srbija pretrpela zelo mnogo škode, ravno zato, ker je hotela imeti lastno voljo, ker nikakor ni hotela dopustiti vsiljevanja si voljo Avstro-ogrske.

Ravno zato, ker hoče imeti Srbija svojo voljo, se njene težnje neusmiljeno pobijajo od strani Avstrije. Klasičen dokaz zato je odpor Avstro-ogrske proti temu, da dobi Srbija izhod na morje in vsled tega udeležitev avtonomne Albanije.

Da vzdrži napram svojemu neprijatelju svojo voljo potrebuje podporo od vseh narodov in držav, ki jo branijo pred neenakim sovražnikom, da ji nasilno ne vsili svoje volje.

Res je, da vidimo v Rusiji svoje-ge prijatelja, toda prijatelja, ki nam ne vsiljuje svoje volje in nam daje popolno svobodo v našem delu.

Mj nikakor ne moremo vsprejeti volje od teh, ki gazijo naše legitimne težnje za ekonomsko neodvisnost in nacionalne aspiracije in ki nam hočejo zapovedovati, kje naj kupujemo za naš denar! Imeli smo že tako voljo in smo okusili njene sladkosti...

»N. F. P.« navaja v dokaz do-brega razpoloženja Avstro-ogrske, češ, da bi ne bilo kumanovske zma-ge, ko bi takrat vpadla Avstrija v Sandžak. To je verjetno in tudi mo-goče. Nočemo raziskovati vzrokov, zakaj ni Avstrija tega storila, dasi bi se morda pokazalo, da so bili ti vzroki povsod drugod, najmanj pa v dobrem razpoloženju napram Srbiji.

»N. F. P.« dokumentuje na zelo ču-den način prijateljstvo Avstro-ogrske. Njej je tedaj Avstrija prijatelj se-mo tedaj, kadar ne dela zla. Ta nauk si je vredno zapomniti.

Ali, ako je Avstrija opustila vpad na Sandžak zato, ker je najbrže mi-slila, da zadostujejo Turki, da nas kaznujejo za našo predrznost, to uslugo si je pustila Avstrija drago plačati s tem, da si je napravila veli-ko avtonomno Albanijo, zatvorivši nam svoboden izhod na morje. »N. F. P.« naj bo prepričana, da je to »pri-jateljstvo« napravilo v Srbiji svoj vtis...

Kako že pravi nekje Goethe?

In tausend Formen magst du dich verstecken,

du magst mit Zauberschleiern dich bedecken.

Allgegenwärtige gleich erkenn' ich dich.

Mars.

Politika in gospodarstvo.

Kakor so v začetku nekateri avstrijski krogi povdarjali, si iz srbskega bojkota ničesar ne delajo, ker tistih 44 milijonov, ki odpade na Srbijo bodo že lahko utrpeli. To so govorili krogi, ki imajo pri vsem tem bojkotu ničesar izgubiti. Za trgovske kroge pa 44 milijonov že nekaj pomeni, za to so avstrijski, imenoma dunajski trgovski krogi na srbski bojkot že reagirali proseče in hinavsko.

C. kr. korespondenčni urad je razposlal tale telegram:

Po naročilu avstrijskih trgov-skih in obrtnih komor je trgovsko politična centrala združenih avstrijskih trgovskih in obrtnih komor in osrednje zveze avstrijskih obrtnikov odgovorila na znano resolucijo srbskih trgovskih komor o bojkotu avstrijskega blaga v Srbiji v dopisu, v katerem se izraža obžalovanje, da je bil potom cirkularja komor srbskega kraljestva zanešen politični moment v čisto gospodarska vprašanja, to tem bolj, ker so razne avstrijske ka-more na trgovsko političnem polju, ki je njim najbližji vedno s povdar-kom zagovarjale potrebo takšnih tr-govinskih pogodb s Srbijo in ostalimi balkanskimi državami, ki bi sklenje-ne na podlagi pravične in naravne

izmene blaga prinašale obema stran-kama zaželjene koristi. Komore bodo tudi v bodoče delale stvarno v na-značenem smislu in prosijo srbske komore, da bi v svoji deželi delovale v istem smislu.

Odgovor je čisto avstrijski.

Prvič je silno otroče, da kdo deli vprašanja čisto gospodarska in vprašanja čisto politična. To bi bilo nedopustno že v začetku postanka držav, ki so vse nastale v svrhu lah-kotnejšega pridobivanja gospodar-skih sredstev, sredstev za kolikor mogoče brezskrbno eksistenco vla-dajočih. Že v začetku državnega življenja zavzemajo gospodarska vprašanja prvo vlogo in se ni izpre-menilo niti do danes. Trditi pa danes kaj takega, da se dajo ločiti gospo-darska vprašanja od političnih, to je goli nezmisel, danes, ko se vojna ne vodi le z orožjem, temveč z go-spodarskimi sredstvi. Le en primer iz polpretekle dobe: Italija je bila od strani Avstrije potom gospodarskih zvez mogočno podpreljena proti Franciji potem, ko se je pretrgala tr-govinska zveza med Francijo in Ita-lijo. Potom gospodarske okrepitve je Italija postala to, kar je. Gospo-darska podpora ni nič slabša kot podpora z orožjem. Danes obžalo-vajo, da se je politični moment zane-sel v gospodarska vprašanja, je otroče, ko se je par vojska izvedlo le v svrhu utrditve gospodarskega življenja. (Tripolis in Skader, ki so ga Črnogorci hoteli iz gospodarskih ozirov.) Srbi so hoteli iz gospodar-skih ozirov Drač, kot pristanišče — Avstrija, država istih komor, ki da-nes obžalujejo, da so bili zanesli v gospodarska vprašanja političen mo-ment — je pa to zabranila iz politič-nih ozirov. Predrznost je ono očita-nje vočlegled dejstvu, da se v tem sa-mem trenutku vodi od strani Avstrije v Albaniji vojna (sredstvo v dosegu političnih namenov) ne z orožjem, temveč z gospodarskimi sredstvi in ko v tem momentu nemški listi povdarjajo, da to ni nič manj uspešno sredstvo za okupacijo Albanije, ki se jo hoče — glasom nemških listov — izrabiti proti Srbom. Z gospodarski-mi sredstvi bo dosežen politični cilj.

Ne, danes se gospodarska vprašanja in politični momenti ne dajo ločiti.

Finale.

Radovljica, 11. maja.

Pravijo da se človeški rod v ma-ju, tem mesecu cvetja in lepih večer-ov, prerodi in pomladi. Specializir-ati hočemo ta stavek za naše raz-mere in pokazati, kako hrepenijo naši politični »znanci« paralelno z nara-vo za vsem lepim in dobrim, kako se odpirajo njih dušam novi horizonti.

Nobenega političnega boja ni pri nas sedaj, pozabljeni so zadnji pre-piri in parole, politične fraze so v

Neutrudljiva dovilja.

Kljub svoji čudoviti plodovitosti stara gospa še vedno ni imela dovolj otrok. V hiši je sicer bila že taka gneča, da so drug drugega spodri-vali — davili so se in se prepirali noč in dan. Ona pa se ni zmenila za to. Nje bujna prsa so bila še vedno zmogljiva dobiti novega rojenčka. In našla ga je zapuščena na albanskih skalah. Sicer je bral in se branil — toda nič ni pomagal — vzela ga je v naročje in ga je začela dobiti z ve-

liko ljubeznijo. Njen soprog pa je moral prinesiti rejenčku lep dar 100 tisoč kron — da se plodonosno na-lože za poznejše čase. Sicer jih je težko dobil (v teh dragih časih) to-da ona je zahtevala tako. Domači otroci skoraj niso imeli kaj jesti — za novinca pa je bilo vsega dovolj. Pa-metni ljudje niso mogli razumeti te ljubezni. Cez nekaj let pa je bilo vse jasno.

(Konec jutri.)

shrambi za neporabno orodje, vse strastno nasprotovanje in osebna so-vraštva političnih nasprotnikov leže v neskončni dalji, skratka: so pozab-ljena. Nerazumljiv pojav v tem gnez-du sovraštva in nizkotnih osebnosti, kaj ne da! Človek bi se skoro spom-nil na uvodni stavek, postal sentimental in začel in drovati, kako Vsta-jenje v naravi v vsi njeni lepoti vpli-va na zakrknjene grešnike in jim kaže pot do zveličanja. Ha! Ha! Pu-stimo vsa olepševanja in povejmo suho: Vesoljno, radovljiško napred-ništvo je na poti v klerikalni tabor. In kako pametno metodo imajo! Opustiti najprvo vse boje in na-sprotstva. Človek takorekoč pozabi, da politika eksistira. Politične na-sprotnike je treba obspavati z lu-beznivostjo, izravnovati vsa ona dru-žabna nasprotstva, ki so obenem po-litična. Cel političen sistem in pri-tem brez politike. Ali ni to skoro du-hovito! Naravnost prizor za bogove

je, ako se »najodločnejši naprednjak« Zamernik takorekoč objema s kleri-kalnimi mogotci in v to porabi vse proste ure, kar jih ima na razpolago. Ako se učitelj Malina resno priprav-lja na vzhod v »obljubljeno deželo«, mu nihče ne bo zameril, le pomilo-vati ga je treba, ker je že zamudil toliko lepih prilik. Naš veseli kaplan kar rdi veselja in navdušenja, ko se mu priklanjajo akademsko izobra-ženi gospodje kot tatarskemu kanu ubogi robi. In to ljudje, ki so pred kratkim trkali na napredna prsa, da je zamašilo bobnenje ušesa navne-mu vodstvu v daljni Ljubljani. Da je Radovljica za nedogledno dobo let izgubljena za napredne misli, to živ-kajo vrabci že. Kar nič ni v dušah te »intelligence« one pomladne poezije, ki odseva od bogato okrašenih po-ljan in gora v okolici. Tiho in oprez-no kot mačke se plazijo v klerikalni tabor; mladina je murna, toda v glo-bočini razsaja strašen boj, teptanje

QUO VADIS?

se ponavlja na splošno zahtevo samo 3 dni in sicer od 24 do 26. t. m.

v Kino-„Ideal“

LISTEK

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

»Ah, gospod kapitan, slab je vaš spomin. Vidim, da vam moram po-magati... Ako pomnim dobro, ste me prijeli pod pazduho, odvedli me iz Luvra in me prosili, da naj vas pod-piram pri kralju, domišljaje si, da sem si zopet pridobil njegovo mi-lost.«

»To je resnica: kam merite z njo?«

»Takoj izveste. Izneveril sem se vaši družbi, za kar vas prošim prav iskreno odpuščanja; ko ste se vrnili v Luvr, vam je ukazal kralj, da me odvedite nemudoma v Bastiljo in me pehniti v kako pozabljeno luknjo, kjer nihče ne sliši ječati nesrečnika, ki ga puščajo umirati... saj veste, kaj so takšne pozabljene luknje!«

»Kako veste to?« je dejal Mon-gomeri, ki se mu je vračala po ma-lem prisotnost duha.

»Zadošča naj vam, da vem, vrli moj kapitan. Drugo jutro ste potem javili kralju, da tičim do vaši zaslugi v varnem zavetju — v najbolj po-zabljeni luknji Bastilje. Zlagali ste se, dragi moj, in to je bilo začetek vaše sijajne kariere.«

»Že mogoče... in kaj potem?«

»Potem? Iz vse stvari sledi to-

le: ako aretirate moja prijatelja, se dam aretirati z njima vred in pore-čem kralju: »Sir, drugič si bolje iz-berite tistega, ki naj me odvede v Bastiljo.« Zdaj menda veste, kako in kaj.«

Mongomerija je izpreleta zona. Predobro je razumel, da če se zgodi kaj takega, je to zanj katastro-fa, ki je ne pravna nikoli; srečen bo, če uteče samo z izgubo svojega čina in častne službe na dvoru, ki je izgubljena, kakor hitro mu kralj od-tegne svojo milost.

»Da,« je dejal in zavzdihnil od gneva, »primoran sem priznati, da imate prav. Sicer pa tudi vidite, da nisem aretirat rokovnjačev, ki ju imenujete svoja prijatelja.«

»Nocoj ju niste; a drugikrat?«

»Dam vam svojo častno be-sedo...«

»Lepo za vas, dragi moj; toda utegne se zgoditi, da bi kdo opozo-riil ali navdihnil kakega drugega ofi-cirja...«

»Saj bom molčal...«

»O tem ne dvomim; ampak La-tinci, ki veste, da so bili jako umen narod, so imeli pregovor... Ali zna-te latinski?«

»Ne!« je dejal kapitan suho.

»To je v resnici škoda... Vse-eno, hočem vam povedati ta prego-vor, ki me je vedno izenajal s svojo točnostjo in pravilnostjo, poleg dru-gih vrtil, ki jih utegne še imeti. Pre-govor, dragi moj, se glasi takole:

Verba volant, scripta manent.«

»Kaj menite to?«

»Da odleti beseda kakor peresce v vetru, pisanje pa ostane in si ne premisli nikoli; ono je, kar je.«

»Torej hočete, da vam napi-šem?«

»Seveda.«

»Pa če ne maram?«

»Potem me poslušajte. Star sem, in moje matere kosti se mi ne smilijo več; prav malo mi je do tega, ako grem gnit v kako temnico. Narobe pa mi je jako mnogo od tega, da za-gotovim svobodo svojih dveh prija-teljev. In če nečete pisati, pojdem še to minuto v grad ter porečem prve-mu oficirju, ki ga srečam: Jaz sem Tribulet; vedite me h kralju...«

»To ne more zabraniti, da sta rokovnjača med tem aretirana,« je rekel Mongomeri z mrklm glasom.

»Res; toda maščuje nas vse tri že naprej. Manfred in Lantné sta po-tem aretirana... če se dasta! Goto-vo pa je tudi, da aretirajo prav tako kapitana, ki se je norčeval iz kralje-ve lahkovernosti, in ga odvedejo z dobrim spremljevalcem v Pariz, tam pa ga vržejo v kako ječo, kjer mu bo dodeljena samo neprijetna tolažba, da se bo mogel pogovarjati skozi ste-no z bivšim norcem njegovega Veli-čanstva.«

Mongomeri se je stresel. Mrzel znoj mu je stopil na čelo.

»Pišite torej!« je velel Tribulet in položil pred kapitana list papirja in pero, ki je bilo očitno priprav-ljeno že vnaprej.

»A če te zakoljem!« je zarjul zdajci Mongomeri.

Obenem je sunil mizo od sebe, izdrl bodalo in navalil na Tribuleta.

Toda ta je že od začetka pogo-vora pazno zasledoval vse najmanjše gibe svojega nasprotnika.

Odskočil je, in preden ga je mogel kapitan doseči, je stal v preži z mečem v roki, tresoč se od porog-ljivega grohota.

Mongomeri je vedel, da je Tri-bulet strašen nasprotnik v borjenju. Kljub temu bi bil poizkusil zabo-sti svojega nasprotnika, da ni stopilo ta trenotek v sobo več ljudi.

Mongomeri je spoznal dva iz-med njih. Bila sta Manfred in Lantné.

Sicer pa nista dvignila roke nad kapitana; zdelo se je, da hočeta pri-sostvovati boju kot navadna gle-dalca.

A Mongomeri se je zavedal, da mu je treba samo raniti Tribuleta, pa ne stopi živ iz te hiše.

Z besno gesto je spravil bodalo in se vrnil na svoje mesto k mizi, rekoč Tribuletu:

»Kaj naj napišem?«

Manfred, Lantné. Spadakapa in vitez Ragastan so sedli na drugi ko-nec sobe.

Tribulet je narekoval. Mongo-meri je pisal:

»Ukaz vsem stražnim načelni-kom v Fontenbloškem gradu, da iz-kažejo spoštovanje in pokorščino mojemu dobremu prijatelju Flerialu,

ki mu pravijo Tribulet.«

Dvoumnost tega stavka je ušla pozornosti Mongomeriji, ki itak ni bil zmožen premišljati v tem tre-notku. Podpisal je. Tribulet je segel z bleskom v oči po dragocenem papirju, rekoč:

»Saj razumete, dragi moj... S takšno popotnico pridem, kamor mi diago.«

»Že dobro!« je dejal Mongomeri z glasom, davečim se od jeze. »Toda vaše zmagovalstvo ne bo trajalo dol-go; jamčim vam, preden mine osem dni...«

»Oh, preden mine osem dni, bo-mo mi vsi že daleč od Fontenbloja.«

Baš to je hotel kapitan vedeti.

»Da bi bilo le res, kar govoriš, modrast!« je zarenčal sam pri sebi.

Odšel je; Tribulet ga je spremlj do vrat in se mu poklonil na pragu do tal.

Ko je stal Mongomeri v kraljevi predsobi, je čakal nestrpno, kdaj ga pokliče Franc I. k sebi. Toda kralj je imel važno opravilo; ukvarjal se je s svojo lovsko toaletto... In odšel je v gozd, ne da bi vprašal svojega ka-pitana, s kakšnim uspehom se je končal njegov snočnji lov na ljudi.

Bralec je videl prizor, ki se je vršil med Francem I. in vojvodom Etapsko po povratku z lova; videl je, da je znal Mongomeri zaslužiti usmev svojega kralja, ki ga je neko-liko potlačil; videl je tudi, kako je šel kralj nato k Žileti, in vse, kar je sledilo.

V Tivoli!

Ako se hočeš dobro zabavati, pojdi v restavracijo 'Tivoli'; tam je izvrstna češka kuhinja, dobiti je tudi vedno sveže pivo in razna pristna vina po zmernih cenah.

Velika dvorana Hotelske sobe

je vedno brezplačno na razpolago za veselice, shode, predavanja itd. po jako nizki ceni vedno na razpolago.

Vsako jutro že ob 6. uri sveže kuhana kava.

Dutovlje. »Grafica in čevljar«. Že pri bombastičnem naslovu smo se nehoti spomnili na »Grafico beračico« in »Strah na sokolskem gradu«. Zakaj človeku se gabi, ko vidi našminkane igralce v šabloni, medtem ko so nastopali že v umetniških vlogah. Nočemo razdirati; ko bi bila prilika, bi povedali raje svojo misel na štiri oči; ker pa nočejo nekateri razumeti, smo se odločili, da spregovorimo besedo v javnosti. Najprej besedo režiserju. Ali res misli, da uspeva na deželi umazana neslanost, v kateri nastopajo svinje? Nikoli ne! Narobe prejel! Slabo so pričeli, če mislijo igralci, da pridobijo renome na deželi na ta način, da uganjajo nesmiselne burke. To krade ugled njim samim. Kdor jih je videl kdaj prej v drami, ta bo gotovo podaljšal obraz. Dežela ni še označba za ljudi, ki malo ali pa nič ne razumejo. Tudi otroku se ne sme dati v roke srednje knjige; ker najboljše je komaj, zadostna zanj! Surovost, ki se čisto predstavlja, ne dviga nikogar. Mestni ljudje naj prinesejo v naše kraje kaj boljšega; kar se v mestu preze, tega se ne more na deželi, čeprav smo samo malomeščani in nič drugega. Zakaj ne bi uprizarili raje kaj takega, ki je za deželo primerno in ljudem dostopno? In če že mora biti burka, moj Bog, saj imajo Francozi cel kup takih del, in sicer dobrih stvari. Svinj pa ne potrebujemo, ker jih imamo že sami dovolj po hlevih; drugače pa so tudi boljše pasme kakor mestne. Komur je kaj za to, naj se drugič prepriča, kaj se bode igralo; na slepo se ne bo v bodočnosti lepilo plakatov, ki vabijo k »predstavi«. Še marsikaj bi se dalo napisati, pa naj bo dovolj za danes; ljudi ni bilo preveč, kar je razmeroma dobro za take smeti. Binkoštni ponedeljek bi bili lahko bolje izkoristili.

Postojnska jama in občinstvo. Prejeli smo: Zelo čudno se nam zdi, gospod urednik, da so začeli slovenski časopisi delati tako brezplačno reklamo, za postojnsko jama. Komu v korist? Vam ne, Postojnčanom pa še manj. Pomislite, da so sedaj vstopnino zvišali od 2 na 3 krone, denar pa ves pobere država! Tako ne dobi občina, od teh velikanskih dohodkov, niti vinarja, akoravno ima tako velikanske občinske izdatke. Kar je g. Pilshofer jamski komisar in Perko, jamski tajnik, so nastale v Postojni take razmere. Vstopnina visoka, razglednice so včasih prodajali reveži ter si pri tem zaslužili kakrskrajcar, sedaj je vsemu temu konec. Denar, katerega se toliko dobi pri jamski vstopnini, namesto da bi se porabil za občinske potrebe, bo šel, kakor se čuje za albanosko univerzo!!! Dobro torej! G. Pilshofer bode na ta način kmalu avanziral! Postojnska občina je sedaj vložila tožbo proti državi, zastopana po g. notarju Kogolju, radi tega ker si je slednja na enostaven

Šesti ugasne luč: »Z dovoljenjem! Pokličimo Bismarcka, kaj pravi glede položaja! Trkajo: »Pridi o Bismarck!«

In pride Bismarck v kirasirskem oklepu, čeladi, z dolgim rdečim nosom ter sede udobno.

Šesti ga povpraša: »Ekscelenca, kako bi izvolili označiti položaj?«

Bismarck: »Habens guten Wein, starken Wein?«

Šesti pozvonil. Vstopi lakaj. Bismarck mu pokaže pest, kakor bi pil. Lakaj se prikloni, odide ter prinese čez par hipce več butelj. Naliva. Pijejo.

Šesti: »Ekscelenca, ali vam ni prevroče poletne noči v jeklenem, železnem oklepu?«

Bismarck: »Ali ni morebiti vam prevroče, kar vas prekašamo v železni industriji in skoro sploh? Ampak teran je izborni!«

Četrtil: »Zdravniki priporočajo slabokrvnemu človeštvu dalmatinsko vino »Kuč« in tako dalje!«

Šesti: »Na mestu, da bi pili ljudje železnato vino, si puščajo kri z železom in z jeklom...«

Bismarck zaupno lakaju: »Imate v hrano še par butelj terana? Ali pa Alzačana?«

Četrtil se odreže kavalirsko: »Z Alzačanom bi vam postregel rad jaz!«

Marko: »S Kučem jaz. Samo izvolite me posetiti!«

Peti: »Kam bo hodil invalid. Junak je bil. Je bil! Zdaj bo najin svet! Vi vladajte zdaj na onem svetu!«

Konec.

način prisvojila Postojnsko jama. Prihodnjič kaj več.

Železničarji in Postojnska jama. Pred nekaj leti smo imeli železničarji, tisti ki smo vozili z vlaki v Binkoštni ponedeljek v Postojno prost vstop z družino v jama. Sedaj pa, ko je to jamsko vodstvo pod nemčurjem Pilshoferjem, nam je ta prost vhod dovoljen le proti vstopnini 3 krone od osebe. Dobro! Mi železničarji ne bomo več obiskali jame, pa tudi nobenemu tujcu več priporočali, da jo obišče, kar smo zmirom radevolje delali.

Avtomobil bi ga bil kmalu povozil. V soboto krog 5. ure popoldne se je peljal dijak Hafner I. drž. gimn., donia iz Črnuč, s kolesom po cesti. Za njim pridrvi z vso silo neki avtomobil, tako da se dijak ni mogel nikamor več umakniti. Avtomobil, katerega je voznik srečal še pravočasno vstavil, je obstal poleg dijaka. Lahko si mislite strah, katerega je dijak prejel, ko je viselo njegovo življenje na lasu. Ljudstvo po deželi je pa do skrajnosti razburjeno radi te divje gonic avtomobilov ter pravi: »Naši poslanci se ne zanimajo za nesreče. Ako oblasti ne naredijo konec temu, smo mi sami prisiljeni kaj potrebnega sebi v varnost ukreniti.«

Dihurja ubili na Črnučah. Binkoštno nedeljo krog 9. ure dopoldan, zapazi domača hčerka Kovačeva iz Črnuč, ko je bila na dvorišču dihurja, ki je skočil v klet. Deklica zapre takoj vrata, in pokliče ljudi, da bi ga ubili. Pri sosedu je bil slučajno tudi g. M. iz Ljubljane, kateri se napoti tja in vkaže prinesli svetilko. V eni roki svetilko, v drugi poleno, stopi z dvema fantoma v temno klet, zunaj pa vkaže vrata tiščati. Dihur skoči kmalu nato proti vratom na kar ga g. M. udari enkrat s polenom; z eno roko ga seveda ni mogel takoj ubiti. Vrata se spodaj niso dobro zapirala in moglo je da bi bil še ušel, ako ga ne bi zunaj stojič Franc Zaletev z gnojnimi vilami pritisnil za vrat k tlom, na kar so ga pobili. Žival je spuščala grozen smrad od sebe ali vendar je moral poginiti. Kakor so govorili je dihur v farovski kur-niki veliko jaje pokradel in zato je bil potem tak smrad. Zunaj se je bilo nabralo naenkrat mnogo ljudi, posebno pa žensk, ki so tiščale krila skupaj, vriskale in cvilele, da je bil cel koncert. Bala se se namreč, da ne bi dihur ušel. Ko pa so videle to kurjo smrt mrtvo ležati, potem je bilo pa veselja in pogovorov, koliko škode bi jim bil še lahko ta nepri-diprav letos napravil.

Ljubljana.

— **Obrotni referat** na magistratu je dodeljen sedaj bavlsemu policijskemu svetniku J. Lauterju (I. nadstropje nekdanje Galletove hiše).

— **Mestni arhivar gosp. Oton Zupančič** se je podal pretekle dni v študijske svrhe v Prago na ondoto knjižnico. Po vrnitvi bo praktično uredil tudi mestno knjižnico ljubljansko.

— **Razvada**, ki naj bi se po uradih radikalno odpravila, je ta, da hodijo med uradnimi urami nekatere žene v privatno zabavo k možem v urad. Tam delajo šunder in motijo ostalo poslušajo uradništvo. To vidimo zlasti v našem deželni dvorcu, a tudi drugod. Tu takoj povemo, da ima gospa dež. glavarica ravno tako malo patenta do motenja kakor žena kakega nižjega uradnika. Za privatno konverzazijo je prostor doma, urad pa ni za to! Tu nimajo ženske — nič opraviti!

— **Poldnevni pouk** zaradi nastopajoče vročine prične se jutri, v četrtek 15. t. m. na vseh ljubljanskih mestnih ljudskih šolah. Popoldnevni so prosti, zato pa bo ob četrčkih šola.

— **Razstava vajenških del.** Pri razstavi vajenških del, ki se je zaključila v ponedeljek dopoldne, so bili odlikovani sledeči učenci. Odliko I. vrste so dobili Magolič Ladislav (mojster Hribar), Keral Leo (m. Černe Lud.), Schmidt Teo (m. Černe Anton), Košir Viljem (m. Tönnies G.) Debevc Viktor (m. Klobčaver Emil), Svetek Ciril (m. Černe Anton), Černe Anton (m. Zabkar Avgust), Artač Ivan (m. Meglič Ivan), Friedrich V. (m. Martinčič Avgust), Kosirnik Miroslov (m. Martinčič Avg.), Pogljajen Jakob (m. Rebek Josip), Sadar Vinko (m. Irkič Ign.), Petelin Avg. (m. Tönnies Gustav), Križman Ciril (m. Klobčaver Emil), Rakovec Jožef (m.

Naglas J. J.), Cevc Anton (m. Vehar Ign.), Rojina Anton (m. Rojina A.), Valla Anton (m. Unger Franc), Perme Ivan (m. Vehar Ign.), Dworak Karl (m. Binder Karl), Virant Ludvik (m. za A. Petrin Japel Karl), Koritnik Franc (m. Urbančič Val.), Grajzer Ciril (m. Lenček Alojzij), Urbanc Alojzij (m. Črne Ivan), Podrenik Alojzij (m. Simenc Pavel), Novak Franciška (m. Vidmaier Alojzija), Jarc Josipina (m. Palme Marija), Magister Stefanija (m. Drlar Terezija), Uličnik Stefan (m. Kreč Franc), Tavčar Josip (m. Kukman Franc), Rudl Anton (m. Tönnies Viljem), Likar Filip (m. Warbinek Rudolf A.), Sinkovec Franc (mojster Hlavka A.), Hribal Poldi (m. Stöckl Hanni). — II. vrste: Bočkaj Dr. (m. Bočkaj Anton), Gjud Aleksander (m. Gjud Aleksander), Jašovec Jos. (m. Vodnik Alojzij), Dolinar Franc (m. Toman Fel.), Osredkar Helena (m. Kralj Martin), Paušič Alojzij (m. Zamljen Ivan), Podobnikar Josip (m. Oblak M.), Kreševič Josip (m. Srebot Ivan), Essich Karl (m. Polheimer Fran), Cvrtin Tom. (m. Kersnič Ivan), Korže Zofija (m. Medved Roza), Kastelic Alojzija (m. Steska Ema), Balleg Franc (m. Herzmansky Franc), Pöschel Henrik (m. Vovk Peter), Jerančič Fran (m. Mathian Ivan), Mijič Alojz (m. Naglas J. J.), Justin Leo (m. Primožič J.), Košar Gijuro, Gruden Fran (m. Demšar Ivan), Krivec Izidor (m. F. Škafar & Iv. Zorman), Koprivec Karl (m. Mathian Ivan), Peterkovič Ivan (m. Mathian Ivan), Rožanc Fran (m. Rojina Anton), Modic Karl (m. Naglas J. J.), Stopar Fran (m. Tönnies Gustav), Planinšek Emil (m. Martinčič Avgust), Mazi Anton (m. Gujer Rudolf), Arnež Jurij (m. Furlan Franc), Belič Ivan (m. Meglič Ivan), Telavetz Josip (m. Pegan), Schmatz Ivan (m. Zabkar A.), Bijol Franc (m. Zabkar Avgust), Bremčič Anton (m. Zabkar Avgust), Novak Ivan (m. Kelbel Josip), Hlepš Franjo (m. Brata Eberl), Jelinkar Josip (m. Brata Eberl), Prepeluh Emil (m. Brata Eberl), Gostinčar Viktor (m. Meisetz Franc), Ločniškar Josip (m. Zadruga tiskarna), Strnad Vinko (m. Narodna tiskarna), Stum Vinko (m. Katoliška tiskarna), Komar Fran (m. Učiteljska tiskarna), Soklič Ivan (m. Gerber), Jerman Stefan (m. Zupančič). Za odlikovance se bode priredil poseben poučni izlet v Zagreb prihodnjo nedeljo, oziroma dobi razstavljenec efektno darilo, če bi se kdo ne mogel udeležiti izleta.

— **Za supletinjo na šentjakovski dekliški osemrazrednici** je imenoval mestni šolski svet Teodoro Kovalj namesto učiteljice Albine Svetek, ki je zaradi bolezni na dopustu.

— **Kino-Metropol v deželnem gledališču:** V sredo, dne 14. t. m. popolnoma nov spored. V kraljestvu Islama (naravnih posnetek). Srečna družina. (Komično.) Porok. (Drama.) Nauke je 10 minut bogat. (Komično.) Taborsko življenje angleške prostovoljne konjenice. (Narav. posnetek.) Visoka šola. (Senzacijska drama.) Bielove tetke oporoka. (Veseloigra.)

— **Boj med pantarjem in človekom** se vidi vsak dan, lepo pa se vidi v Kino-Metropol. Poleg lepih scen z ulic Carigrada smo videli sinoči dramo »Porok«, kjer se kaže življenje v prerijah in boj begunca s pantarjem in z levino. Prava ameriška posebnost.

— **Prometna zveza med Ljubljano in Rožno dolino** bo odslej olajšana, ker so pričeli graditi od Ceste na Rožnik do imenovane naselbine vožnjo cesto. Cesta, oziroma regularna pot je bila že zdavnaj potrebna, če že ne za vozni pa vsaj za osebni promet, zlasti pa po zimi!

— **Letina** po poročilih z dežele, lepo kaže. Sena bo obilo, kolikor se da po sedanjem stanju soditi. Trava je gosta in že zdaj precej visoka. Za sadje, ki je pozneje cvetelo, nista sneg in mraz nikake škode napravila.

— **Lov na divje peteline** je letos živahen. Ljubljanski lovci so do zdaj ustrelili 6 eksemplarjev.

— **Dimnikar poškodoval dečka.** Prejeli smo: V petek okrog 6. ure zvečer so pili dimnikarji v gostilni pri Vitezu na Bregu. Zunaj so pustili kakor po navadi svojo opravo. Tjakaj je prišel neki deček, ki se je zjačel grati z železno kroglo. Takoj nato pridrvi iz gostilne neki dimnikar, pograbi železno kroglo in jo vrže za dečkom, katerega je zadel

v nogo pod kolonom ravno na kost. Ubogi deček pade zadet na tla in se začne valjati od bolečin po tleh. Takoj se je nabralo mnogo občin-sva, ki se je ogorčeno zgrajalo nad onim divjakom. Neka gospa, ki ga je posvarila, bi bila kmalu sama do-bila delež za to. Ljudje so takoj poklicali stražnika, ki je dečka in divjaka odpeljal na stražnico. Dimnikar je med potoma še vpričo stražnika nadal ubogemu otroku zasužnico. Občinstvo bi dimnikarja najraje linčalo in je govorilo, naj se mu ne da nobenega zaslužka. S tem se ga ukroti! Zaslužek naj se pa privoščijo drugim poštenim dimnikarjem, katerih je mnogo v Ljubljani. Čudimo se pa, zakaj ni stražnik preprečil nadaljnjega pretepanja dečka, kar bi se gotovo ne bilo zgodilo pri prejš-njih mestnih stražnikih. Ime onega divjaka vam bomo še naznanili.

— **Napredno politično in go-spodarsko društvo za kolodvorski in šentpeterski okraj v Ljubljani** ima svoj redni občni zbor v četrtek dne 15. t. m. ob 8. uri zvečer v gostilni pri Bončarju, Sv. Petra cesta. Opo-zarjamo člane na ta občni zbor, z željo, da se ga polnoštevilno ude-leže.

— **Umrli so v Ljubljani.** Mari-jana Mrak, dninarica, 60 let. — Jo-sip Pavšek, šolski učenc, 10 let. — Ana Hladnik, bivša branjevka, 71 let. — Franciška Žorž, žena posest-nika in kovača, 42 let. — Valentin Ižanc, mestni ubožec, 61 let. — Aga-ta Kožuh, užitarica, 63 let. — Mari-ja Hribar, rejenka, 4 dni. — Jožefa Urbanc, hči kajžarja, 16 let. — V deželni bolnici je umrl Matija Češ-novar.

— **Kinematograf »Ideal«.** Sarah Bernhard v filmu »Adrienne Lecow-reur« se samo še danes in jutri pre-dvaja v kinematografu »Ideal«. Ves spored je dosegel popolni uspeh. Velezanimiv je Journal Pathe. Za dobro in fino komiko je obilno pre-skrbljeno v filmih »Bumkejeva po-roka« in »Trije prijatelji kot tekme-ci«. V petek specialni večer. V sobo-to »Zigomar« III. del. Velika senza-cijska detektivska drama.

Trst.

Krvav dogodek v tvornici. Do letošnjega leta se ni godilo slabo ko-vinarjem v Trstu. Dela je bilo mnogo delavcev je vedno primanjkovalo. Tudi so bili prav dobro plačani, posebno pa mehaniki. V zadnjem času pa je bilo odpuščenih iz Lloydovega arsenala na stotine mehanikov, za-kaj arsenal bo premeščen v Tržič. Na stotine delavcev je torej ostalo na cesti. Kam sedaj? so se povpraševali. Za tiste delavce, ki so bili sa-mi, brez družine, še ni bil ta udarec tako hud, povesali so culo in so odšli po svetu za kruhom. Za one pa, ki so imeli doma ženo in celo kopo otrok je bilo veliko huje. Kam naj gredo z družino? Prijeti so morali za de-lo, bodisi že katerokoli. — Marsikdo od teh odpuščenih delavcev je šel prosit za delo v ladjedelnico pri Sv. Roku v Miljah, kjer je velika me-hanična delavnica. — Srečni so se čutili tisti, ki so bili sprejeti na delo pri Sv. Roku. Mnogo delavcev pa je bilo odklonjenih, morali so drugam.

— Velika večina delavcev, ki delajo pri Sv. Roku pa ne stanuje tam, am-pak se vozijo v Trst, kjer stanujejo. Parnik, ki jih vozi, potrebuje iz Trsta do Sv. Roka kake pol ure. — Delavci, ki delajo pri Sv. Roku, so zares vredni pomilovanja. Vsta-jati morajo zgodaj, da pridejo pravočasno do parnika. V delavnicah mo-raj delati neprestano kakor stroj, sicer se jim žuga, da bodo odpu-šteni. Njihove plače so, v primeri z delom, sramotne. Delavci imajo od 80—120 K na mesec. Od te vsote porabijo mnogo denarja za parnik, ki jih vozi na delo in z dela domov, zraven tega pa imajo tudi stroške za obed, katerega jim morajo nositi iz Trsta. Pri Sv. Roku ni ne prenočišč, ne obedov. Skratka: delavci imajo veliko stroškov, plače pa majhne. To-da prisiljeni so živeti to življenje, če hočejo ostati v Trstu. Kako hudo pa mora biti za te trpine, če pomislimo, da so poleg vsega še šikanirani od svojih delodajalcev, predstojnikov in delovodij. Šikaniranje pa čutiljo seveda najbolj Slovenci, zakaj pred-stojniki so izključno Nemci in Itali-jani. — V petek jutraj okoli 11. ure se je izvršil v delavnici pri Sv. Roku krvav dogodek med delovodjem Al. Bernardinijem, starij 36 let, iz kraja

Belforte (Pesaro) v Italiji, in delav-cem Francem Pokarjem, starij 24 let, doma iz Brundorfa pri Mariboru. Bernardini je hotel prestaviti Pokar-ja v drug oddelek, s čemer pa Pokar ni bil zadovoljen, zato je dejal delo-vodji Bernardiniju, da ostane raje na starem mestu, kjer dela že od začetka vstopa v službo. Povedal mu je, da je tega dela že navajen in mu gre zato tudi hitro izpod rok. Dela drugih oddelkov ni tako vajen, zato ostane na mestu, Bernardini je šel nato k inženirju, kjer se je pritožil, da ga ne uboga Pokar. Rekel mu je, da je hotel prestaviti Pokarja v drug oddelek, kjer manjkata dva delavca, ki sta poklicana k vojakom. Inženir je tedaj naročil, naj pove Pokarju, da mora nadomestiti delavca druge-ga oddelka. Delovodja je šel zopet k Pokarju. Med obema je prišlo do ostrega sporeka. Bernardini je za-hteval, da se Pokar takoj podyrže njegovemu ukazu, drugače mora za-pustiti tvornico. Pokarju je vzkipe-la kri. Čemu se je spravil delovodja ravno nanj? Delal je vestno v svo-jem oddelku, nikdar ni bil grajan za-radi dela. Nešteto delavcev je v to-varni, ki so prišli za njim v tovarno. Zakaj ne premesti drugih? Morda pa me hoče šikanirati, ker sem Slove-nec? Ali ne trpim dovolj v tvornici? Ko ga je Bernardini zopet osorno pozval naj takoj zapusti oddelek, je dosegla Pokarjeva razburjenost vr-hunec. Pograbil je za prvo orodje, ki mu je prišlo pod roko in je uda-til Bernardinija po glavi, nato pa na desno stran prsi. — Bernardini je krilnil in omahnil. Prišli so delav-ci, ki so odpeljali delovodjo iz de-lavnice in poklicali zdravnika. Po-kar, ki je med tem časom izginil iz oddelka, je bil prijet na dvorišču od dveh stražarjev, ki sta ga odpeljala na inspektorat v Milje, kjer je bil za-slišan. — Zdravnik, ki je preiskal Bernardinija, je izjavil, da je rana na glavi neznatna, ona na prsni pa smrtnonevarna, zakaj globoka je 13 cm. Bernardinija, ki se je onesvestil, je zdravnik za silo obvezal, nato pa so ga odpeljali s parnikom v Trst, kjer je bil prenešen v bolnišnico. Bernardini se nahaja v obupnem po-ložaju. Bernardini je stanoval pri Sv. Roku, kjer ima ženo in dva mala otroka. Komisiji, ki je prišla zasliševat v tvornico so izrazili delavci, da je bil Bernardini dober in miren človek, a v zadnjem času je postal zelo nervozen, kar je najbrže pov-zročila smrt njegovega otroka. Po-sebno v zadnjih dneh je rad šikanir-al. — Tudi o Pokarju so izjavili vsi njegovi tovariši, da je dober miro-ljubna duša. Ni čuda, če je vzkipe-l, če si je predstavljaj, da mu omahuje eksistenca. Kaznovan ni bil še nikoli.

— Bernardini je bil menda zaboden s trivoglatno pilo, katere pa niso mo-gli najti nikjer. Pokar trdi, da jo je virgel na tla v delavnici, a so jo naj-brže skrili njegovi tovariši. Pokar je bil prepeljan v zapore v Koper, preč sodišče pa pride v Trst.

Zveza jugoslovanskih železničarjev razpisuje mesto strokovnega tajnika. Predpogoji: Vpokojen že-lezničar, ki ima legitimacijo za režijsko vožnjo, biti mora govornik, zna-ti mora voditi društvene posle v vseh zadevah. Plača po dogovoru. Prošnje je vložiti osrednjemu odbo-ru, Trst, ulica sv. Franciška Asiškega št. 2 do 15. junija t. l. Osrednji odbor Z. J. Z.

Narodno-socialna mladinska or-ganizacija pozivlja vse one zaupni-ke, ki so dobili pristopnice v prodajo, naj vrnejo tajništvo vse neprodane pristopnice, oziroma izkupljen denar, zato da bo vse v redu.

Dr. Dimnikova afera pred sodiščem.

(Za včeraj prepozno došlo.)

Afera krškega odvetnika dr. Dimnika je čuden konglomerat raz-ličnih nastopov, katerih tudi po vseh zaslišanih pričah ni možno spraviti v jednoten sklad kot sliko celega dogodka. Vendar je v tej raznolikosti toliko jasno, da je dr. Dimnik postal žrtev svoje po drznih nastopih topničarskih enoletnih pro-stovoljcev povzročene razburjeno-sti, ki so jo vojaški kavalirji izrabili v denunciacijo. Celotna slika teh različnih prizorov v Schönerjerji gostilni bi bila kratko povedana bi-stveno sledeča:

Dr. Dimnik stanuje v hotelu Schöner. Tam je bilo januarja na-

stanjenih tudi več topničarskih prostovoljcev in častnikov. Da taki gospodje, če so na »deželi«, niso preveč obzirni, to je jasno. Dr. Dimnik je postal vsled vednega hrušča silno nervozen. V noči dne 27. januarja so enoletni prostovoljci bili posebno dobre volje. Dr. Dimnik je prišel okrog polnoči iz kavarne domov in šel se v gostilniško sobo, ker bi zgoraj vsled hrupa v spodnjih prostorih ne mogel prebivati. Razburil se je tudi v kavarni, kjer je en del prostovoljcev razbijal šipe, prevračal stole, sploh se obnašal v miljeu nemške vojaške kulture. Zda pride domov, zopet hrušč. Sedel je sam pri mizi, le semtertja je prisledla k njemu katera obeh natakarij. Tem nasproti je z ozirom na vedenje prostovoljcev napravljaj sicer brezpomembne opazke.

Vrhunec razburjenosti pa je povzročil nastop prostovoljcev nasproti domačemu godcu, ki je na željo dr. Dimnika zaigral tudi slovensko pesem »Lepa naša domovina«. Pri tem je nemška in laška kri prostovoljcev vzrojila tako, da so v godca začeli metati kozarce z vinom ter izzivajoče klicali svoj »Heil und Sieg«. Prostovoljec dr. Riha pristopi k dr. Dimniku ter zahteva pojasnila na neko njegovo opazko. Tedaj naj bi se bil dr. Dimnik izrazil: »Ihr seid nicht im Stande uns gegen die Serben zu verteidigen. Sie sind nicht unseres Blutes und werden daher auch unsere Interessen nicht vertreten.« Dr. Riha pa da ga je zavrnil: »Pardon, wir als österreichische Soldaten werden wissen, was wir tun werden.« Nato da mu je dr. Dimnik odgovoril: »Sie werden schon sehen, wie weit es noch kommt. Wir Slovenen, Kroaten und Serben sind eins, eine Seele, ein Herz. Die Slovenen werden wissen, was sie zu tun haben werden, ihr werdet noch gerne slovenisch reden.«

Iz stilizacije obtožnice se vidi, kako se je državni pravdnik trudil, da je iz teh medseboj očitno nevezanih, morda le semtertja pobranih izrekov trudil jih spraviti v organično celoto in smisel. Če se uvažujemo, da so prostovoljci sami priznali, da so bili »angelheitert« (eden je rabil bolj določeno obliko »besoffen«) in da se je ta dogodek vršil okrog 2. ure zjutraj, potem si lahko predstavljamo, kako je z natančnostjo teh izrekov. Prostovoljci sami so priznali, da za doslovnost iz Dimnikovih besed ne morejo jamčiti, priznajo jih »nur dem Sinne nach« (samo smiselno, torej nekaj, pri čemer je lahko največ izmišljeno). V prvi ovadbi pri vojaškem raportu tudi še niso nič vedeli, da bi bil dr. Dimnik rabil besede »uns gegen die Serben zu verteidigen«. Ravno tako je tudi v stavkih, tičočih se nas Slovencev še mnogo takrat ostalo neznano. Vse kar bolj diši po § 305 k. z., je šele pozneje prišlo na vrsto. Cel dogodek je bil pravzaprav osebnega značaja, ker se je tudi med obema strankama govorilo »vom Schiessens«, torej po kavalirskem zadoščenju. Dr. Dimnik se drugi dan ni nič zavedal dogodkov tega večera. Ko so mu na njegovo zaudenje pripovedovali, kaj približno naj bi se bilo zgodilo, je z gotovostjo čakal, da bodo osebno žaljeni kavalristi prišli k njemu po zadoščenje. No, ti so krenili drugo pot. Ovačili so ga službenim potom. Kot značilen akt verodostojnosti naj še to omenjamo: Dr. Riha v preiskavi vprašan glede kritičnih (?) opazk (»gegen die Serben«) je izpovedal: »Wenn der Zeuge (dr. Komorans, njegov tovariš, kateremu je dr. Riha povedal dr. Dimnikove opazke v gostilni) es behauptet, so glaube ich, es war so.« In značilen je bil tudi konec pri glavni razpravi, namreč oba prostovoljca dr. Riha in dr. Komorans pod prisego nista več vztrajala, da bi bil dr. Dimnik se izrazil: »Ihr seid nicht im Stande uns gegen die Serben zu verteidigen«, marveč da je samo rekel: »Ihr seid nicht im Stande uns zu verteidigen...« Senat ni v objektivnem ne v subjektivnem oziru našel kaznitev po § 305 k. z. in je vsled tega dr. Dimnika popolnoma oprostil. Obtožnica je zagovarjal dr. Slanc, državni pravdnik se je pritožil.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

PREDAJA SKADRA

Cetinje, 13. maja. Iz uradnega črnogorskega vira: Jutri popoldne zasede mednarodni vojaški oddelek Skader, ki ga črnogorske čete istočasno zaustave.

ČRNOGORSKI MIROVNI DELEGAT.

Cetinje, 13. maja. Iz uradnega črnogorskega vira: Nijuškovič, Vojnovič in Popovič so zopet kot mirovni delegati odposlani v London.

NUJNA MINISTRSKA SEJA.

Belgrad, 13. maja. Včeraj zvečer je bil nujno sklican ministrski svet, ki je trajal več ur. Kakor poročila »Politika«, je ministrski svet sklepal o srbskem stališču v srbsko-bolgarskem sporu.

MIROVNA POGAJANJA. PRELIMINARNI MIR.

London, 13. maja. Reuter poroča: Bolgarski poslanik v Londonu je dobil od svoje vlade telegrafično instrukcije, po katerih mora podpisati preliminarni mir. Grški in srbski poslaniki še niso dobili takšnih navodil. Vendar pa to ne pomeni nasprotstvo mišljenj, ker preliminarni mir bo podpisan prihodnje dni od vseh delegatov. Četudi se dokument uradno imenuje preliminarni mir, vendar pomenja konec vojske. Istočasno kot mirovni delegati, bodo zborovali tudi poslaniki v Londonu, ki bodo vzeli sklepe delegatov na znanje, in pa finančna komisija v Parizu. Na teh dveh konferencah se bo splepalo o Egejskih otokih in o vojni odškodnini in o Albaniji.

BOBRZINSKEGA NAMESTNIK.

Dunaj, 13. maja. Kakor se govori, bo namestnik galicijskega cesarskega namestnika Bobrzinskega grof Korytowsky. Nove volitve v deželni zbor bodo že meseca junija.

RAUCH IN ACCURTI.

Dunaj, 13. maja. Bivši hrvaški ban Rauch je bil danes sprejet v avdienci pri cesarju. Na Hrvaškem bo vpeljan »nov režim«. Rauch bo ban ali pa njegov zaupnik »prosludi« državni pravdnik Accurti, znan iz za veleizdajniškega procesa.

UMORI.

Slikarjeva soproga se vstrelila pred očmi svojega moža.

Zagreb, 13. maja. Hrvatski slikar Krizman, ki je pred letom poročil hčer bivšega srbskega zborničnega predsednika Nikolića, je utekel z neko igralko. Žena je sledila soproga do Karlovca, kjer se mu je pred očmi ustrelila.

Vojaški ataše umorjen.

Monakovo, 13. maja. Vojaškega atašaja Lewinskoga je v Mlečni cesti ustrelil baje neki delavec. Od več krogelj zadet se je ataše zgrudil in izdihnil. Policist Bolender, ki je morilca zasledoval, je bil od njega istakotno ustreljen. Naposled se je le posrečilo atentatorja vjeti. Kdo je, je še neznano.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk »Učiteljske Tiskarne«.

Mali oglasi.

Glasovirje, pianine, avtomate, gramofone, plošče prodaja, uglašuje, popravlja solidno Josip Oblak, Ljubljana-Glince 92.

Cenjenim obiskovalcem Trsta se priporoča prenočišče v hotelu H. Koslić, ulica Carradori št. 15. Cene nizke. — Skupno več dijakov. najnižja cena.

Kdor si želi nabaviti nagrobni spomenik, si naj ogleda zalogo pri Sv. Križu (novo pokopališče v Ljubljani), kjer vam najceneje in s solidnim delom postreže domača tvrdka Fr. Kunavar, kamnosek.

Brivskega pomočnika sprejme in sicer takoj: Franc Mrak, brivec, Radovljica.

Sprejme se gospode na dobro meščansko hrano. Naslov v »Prvi anoni« pisarni. 376-3

Šivilja in vajenka se takoj sprejme. Kje, pove »Prva anonimna pisarna«. 419-3

Zatekel se je 3 mesece star pes (špic), bele barve, prave pasme, brez ovratnika. Odda naj se v restavraciji v Gradišču št. 2. proti nagradi.

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Svarilo.

Ker se širijo po Šiki razne izmišljene govorice o meni in gospodu Francu Mitterreggerju, izjavljam, da sem in še občasno z omenjenim gospodom kot znanka in prijateljica in ne kot ljubinka. Vsako najmanjšo laž in obrekovanje pa bom jaz kakor tudi g. Mitterregger spravila pred sodišče.

Mačič Feigl.

Zahvala.

Povodom bridke izgube našega ljubljene soproga, očeta, brata in strica gospoda

Anton Breskvar-ja

bivšega ključavničarskega mojstra in hišnega posestnika,

izrekamo tem potom najtoplejšo zahvalo za vse izkaze globokega sočutja ter za mnogobrojno darovane prekrasne vence. Prav posebno pa se še zahvaljujemo sl. ljubljanskemu gasilnemu in reševalnemu društvu za izkazano čast, kakor tudi vsem onim, ki so ga spremlili k večjemu počitku. Sp. Šiška, 13. maja 1913.

Žalujoči ostali.

Otvoritev gostilne!

Slavnemu občinstvu se vljudno naznanja, da se je v soboto 10. maja otvorila

nova gostilna

Na Rimski cesti 11

Točijo se pristna istrska, dalmatinska, furlanska, in goriška vina. Dobi se tudi Vermuth in marsala. Vsa ta vina so od najbolj zanesljivih vinogradnikov kupljena. Od 5 litrov naprej nižje cene.

Za mnogobrojen obisk se priporoča

Leonardo Galante.

Gramofonske plošče

Plošče preje K 4—, sedaj samo K 1-95. Velikanska zaloga gramofonov! Zahtevajte cenike.

K 1-95 K

25 cm velike, dvostranske, priznane najboljših znamk prodajam radi velike zaloge pod last. ceno

Fr. P. Najec, Ljubljana, Stari trg št. 9.

Teodor Kunc
Prešernova ulica št. 5, I. nadstropje.

Damski modni salon

za angleška in francoska
.. dela se priporoča. ..

Kavarna
odprta celo noč.
„LEON“
Gostilna
Florijanska ulica št. 6.

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gospodsk. ulica št. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri. — Inozemskega in domačega blaga veeno na izbero. — Sprejema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerne. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gumbe iz svile in blaga, trpežne tudi za eksport po morju. 229

Radi prevelike zaloge blaga dajem

20% popusta

vse pomladne najnovejše damske kostume, krila, bluze kakor tudi obleke in površnike za gospode in dečke najmodernejšega kroja.

Postrežba točna in solidna. Cene priznane nizke.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Izgotovljene obleke

površnike, pelerine za moške in dečke. Fine vrhne jopice, cele obleke (kostume) in posamezni krila za ženske v manufakturni in konfekejski trgovini

„Pri Škofu“ v Ljubljani,

na vogalu Medene ulice in Pred Skofijo št. 3 (nasproti gostilne „Pri Sokolu“. — Podružnica tvrdke R. Miklauc.

Velika izbira. — Stalne nizke cene

Palme! Novo! Palme!

Razstava in prodaja svežih

PALM

najlepša in najcenejša prilika za okrašenje stanovanj in vrtov. — Velika zaloga različnih velikosti, cene nizke. — Od danes naprej vsakomur dovoljeno brezplačno ogledati si razstavo.

Kolodvorska ulica št. 28 (dvorišče).

Ostane samo par dni tukaj, ter se priporoča

Rapuzzi Francesco.

Krasni moderni kostumi, obleke, moderne jope in plašči, vrhnja krila, raznovrst. bluze, otročje obleke, bele obleke za birmance v največji izberi in dobrega okusa priporoča

Modna trgovina P. Magdić

Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Del. glavnica: K 8,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad K 1,000.000.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4 %